

Väljaandja:	Riigikogu
Akti liik:	seadus
Teksti liik:	algtekst-terviktekst
Redaktsiooni jõustumise kp:	21.07.2005
Redaktsiooni kehtivuse lõpp:	15.07.2006
Avaldamismärge:	RT I 2005, 39, 307

Välja kuulutanud
Vabariigi President
04.07.2005 otsus nr 880

Tunnistajakaitse seadus

Vastu võetud 15.06.2005

I. peatükk ÜLDSÄTTED

§ 1. Seaduse reguleerimisala

- (1) Käesolev seadus sätestab:
- 1) tunnistajakaitse korra, tunnistajakaitset teostava asutuse ja tema tegevuse ning kaitseabinõude kohaldamise õiguslikud alused;
 - 2) Eesti Vabariigi rahvusvaheliste kohustuste täitmise korra seoses kriminaalmenetluses osalejate kaitsmisega.
- (2) Käesolevas seaduses ettenähtud haldusmenetlusele kohaldatakse haldusmenetluse seaduse sätteid, arvestades käesoleva seaduse erisusi.

§ 2. Tunnistajakaitse põhimõtted

Tunnistajakaitse kaitseabinõude kohaldamisel lähtutakse menetletava kuriteo raskusest, isiku antavate tõendite olulisusest kriminaalasjas ning kaitstava ohustatuse ulatusest. Tunnistajakaitset saab kohaldada ainult isiku või tema seadusliku esindaja või eestkostesutuse nõusolekul.

§ 3. Õigusvastaste mõjutuste mõiste

Õigusvastaseks mõjutuseks käesoleva seaduse mõttes loetakse kuritegelikesse ühendustesse kuuluvate isikute või kuriteos kahtlustatavate, süüdistatavate või süüdimõistetute või nende huvides tegutsevate teiste isikute sellist tegevust, mis on suunatud kriminaalmenetluses tõendeid andva isiku psüühilisele või füüsilisele mõjutamisele eesmärgiga sundida teda loobuma tõendite andmisest või muutma varem antud ütlusi, samuti tegevust, mis ohustab käesoleva seaduse §-s 5 nimetatud isikute elu või tervist või vara.

§ 4. Tunnistajakaitset teostav asutus

- (1) Tunnistajakaitset teostab Keskkriminaalpolitsei. Teised riigi- ja kohaliku omavalitsuse organid ja asutused ning avalik-õiguslikud juriidilised isikud on kohustatud osutama tunnistajakaitse teostamisel kaasabi oma pädevuse piires.
- (2) Järelevalvet tunnistajakaitsealase tegevuse üle teostab Riigiprokuratuur.
- (3) Tunnistajakaitsealast rahvusvahelist koostööd välisriikide pädevate asutustega ja rahvusvaheliste organisatsioonidega korraldab Keskkriminaalpolitsei vastavalt sõlmitud välislepingutele.

§ 5. Tunnistajakaitse alla võetavad isikud

- (1) Tunnistajakaitse alla võetavateks isikuteks on:
- 1) kaitstavad;
 - 2) kaitstavate perekonnaliikmed ja lähedased;
 - 3) isikud, kelle suhtes on Eesti Vabariigi tunnistajakaitset teostava asutuse ja välisriigi pädeva asutuse või rahvusvahelise organisatsiooni vahel sõlmitud leping tunnistajakaitse kohaldamiseks vastavalt sõlmitud välislepingutele.

(2) Kaitstavad käesoleva seaduse tähenduses on:

- 1) kriminaalasjas tõendamiseseme asjaolusid teada võivad isikud, kelle suhtes on olemas reaalne õigusvastaste mõjutuste alla sattumise oht;
- 2) uurimisasutuse, prokuratuuri ja kohtu ametnikud (edaspidi *menetlejad*), kelle suhtes on olemas reaalne oht sattuda õigusvastaste mõjutuste alla, mille eesmärk on sundida menetlejat toimima ebaobjektiivselt või loobuma oma ametialaste õiguste rakendamisest või kohustuste täitmisest, aga ka menetlejale kätte maksta tema ametialase tegevuse eest.

II. peatükk

TUNNISTAJAKAITSE KOHALDAMISE TINGIMUSED

§ 6. Tunnistajakaitse kohaldamise tingimused

(1) Tunnistajakaitset kohaldatakse juhul, kui:

- 1) kriminaalasjas tõendamiseseme asjaolusid teada võiva isiku suhtes on olemas reaalne õigusvastaste mõjutuste alla sattumise oht ning see isik on nõus tegema koostööd tunnistajakaitset teostava asutusega;
- 2) menetleja suhtes on olemas reaalne käesoleva seaduse § 5 lõike 2 punktis 2 kirjeldatud õigusvastaste mõjutuste alla sattumise oht ja menetleja on nõus tegema koostööd tunnistajakaitset teostava asutusega.

(2) Tunnistajakaitset kohaldatakse käesoleva seaduse §-s 14 sätestatud kaitselepingu alusel tunnistajakaitse alla võetava isiku kirjalikul nõusolekul.

§ 7. Kaitseabinõude kohaldamine edasilükkamatul juhul

(1) Kui käesoleva seaduse §-s 5 nimetatud isiku suhtes on olemas reaalne õigusvastaste mõjutuste alla sattumise oht enne kaitselepingu sõlmimist ja tema kaitse alla võtmisega viivitamine ohustaks kriminaalmenetluses tõe väljaselgitamist, taotleb kriminaalmenetlust toimetav uurimisasutus tunnistajakaitset teostavalt asutuselt kaitstava nõusolekul viivitamatult käesoleva seaduse § 18 lõike 1 punktides 1 ja 6 sätestatud kaitseabinõude kohaldamist kaitstava elu või tervise või tema vara füüsiliseks kaitseks.

(2) Tunnistajakaitset teostav asutus alustab käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud kaitseabinõude kohaldamist kaitset vajava isiku nõusolekut saamata, kui isik ei ole oma ajutise füüsilise või vaimse seisundi või asukoha tõttu võimeline andma nõusolekut või kui ei ole võimalik küsida piiratud teovõimega isiku seadusliku esindaja või eestkostesutuse nõusolekut kaitse kohaldamiseks.

(3) Tunnistajakaitset teostav asutus on kohustatud küsima nõusolekut käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud isikult esimesel võimalusel. Kui nõusolekut ei saada, lõpetatakse kaitseabinõude kohaldamine.

(4) Käesolevas paragrahvis sätestatud juhtudel alustab tunnistajakaitset teostav asutus kohe ka tunnistajakaitse menetlust vastavalt käesoleva seaduse § 9 lõikes 1 ja §-s 10 sätestatule.

§ 8. Tunnistajakaitse kohaldamise ajaline kestus

(1) Tunnistajakaitset kohaldatakse:

- 1) kohtueelse menetluse ajal;
- 2) kohtumenetluse ajal;
- 3) pärast kohtumenetlust.

(2) Tunnistajakaitse kohaldamise kestus sõltub:

- 1) kaitstava ohustatuse astmest;
- 2) kaitselepingu tingimustest ja nende järgimisest kaitstava poolt.

III. peatükk

TUNNISTAJAKAITSE MENETLUS

§ 9. Isiku tunnistajakaitse menetluse alustamine

(1) Isiku tunnistajakaitse menetlust alustatakse tunnistajakaitset teostava asutuse juhi või tema volitatud ametiisiku kirjaliku korraldusega, mille aluseks on:

- 1) asjaomast kriminaalasja menetleva ametniku kirjalik põhjendatud taotlus, millele lisatakse kaitstava kirjalik nõusolek;
- 2) menetleja või tema üle teenistuslikku järelevalvet teostava ametniku põhjendatud taotlus käesoleva seaduse § 5 lõike 2 punktis 2 sätestatud asjaolude esinemise korral.

(2) Juhul kui kaitstav või tema perekonnaliige või lähedane on piiratud teovõimega isik, on tunnistajakaitse menetluse alustamiseks vaja tema seadusliku esindaja või eestkostesutuse kirjalikku nõusolekut. Võimaluse korral küsitakse piiratud teovõimega isikult tema arvamust, arvestades piiratud teovõimega isiku arusaamisvõimet.

§ 10. Tunnistajakaitse taotluse menetlemine

(1) Tunnistajakaitse taotluse menetluse käigus tuvastatakse ja hinnatakse:

- 1) kas kaitstava antavad tõendid on kriminaalmenetluse seisukohast vajalikud ja kas neid ei ole võimalik asendada muude tõenditega;
- 2) kas kaitstav on andnud tõeseid ütlusi ja kas ta on valmis seda tegema kuni kriminaalmenetluse lõppemiseni;
- 3) milline on kaitstava karistatus, milliseid kriminaal- ja tsiviilõiguslikke kohustusi ning piiranguid ta kannab;
- 4) milline on kaitstava tervise seisund;
- 5) millised õigusvastased mõjutused võivad kaitstavat ohustada;
- 6) kas peale kaitstava on kaitseabinõusid tarvis rakendada tema perekonnaliikmete või lähedaste elu või tervise või vara suhtes;
- 7) milliseid võimalikke kaitseabinõusid ning millise aja kestel tuleks kohaldada ja kas nende kohaldamiseks on olemas vajalikud ressursid;
- 8) kas kaitseabinõude kohaldamisega võivad ohtu sattuda mõne teise isiku õigused ja seaduslikud huvid.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud asjaolude selgitamiseks on tunnistajakaitset teostava asutuse ametnikel õigus:

- 1) tutvuda olemasolevate jälitus- ja uurimismaterjalidega;
- 2) küsitleda asjaomaseid menetlejaid;
- 3) küsitleda kaitstavaid;
- 4) kasutada kaitstavale kaitseabinõude kohaldamise sobivuse ning isikuomaduste kontrolliks üld- ja erialaartside ning psühholoogi abi;
- 5) esitada järelepärimisi andmekogusid ja registreid haldavatesse asutustesse;
- 6) teha jälitustoiminguid tunnistajakaitse kohaldamisega seonduvate asjaolude väljaselgitamiseks kooskõlas jälitustegevuse seadusega.

(3) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud asjaolude kontroll ja analüüs tuleb teha 30 päeva jooksul, arvates tunnistajakaitse menetluse alustamisest.

§ 11. Kaitsesobivuse kokkuvõte

(1) Tunnistajakaitse taotluse menetlemise käigus tehtud kontrolli ja analüüsi tulemuste põhjal koostab tunnistajakaitset teostava asutuse ametnik kaitsesobivuse kokkuvõtte, milles sisalduvad andmed kontrolli tulemuste kohta ja antakse arvamus, kas isik kuulub kaitse alla võtmisele.

(2) Kaitsesobivuse kokkuvõtte ja kaitselepingu projekti esitab Riigiprokuratuuri tunnistajakaitset teostava asutuse juht või tema volitatud ametnik.

§ 12. Menetlus Riigiprokuratuuris

(1) Kaitselepingu sõlmimiseks annab loa riigi peaprokurör või tema määratud prokurör viie päeva jooksul, arvates kaitsesobivuse kokkuvõtte ja kaitselepingu projekti esitamisest.

(2) Kaitselepingu sõlmimiseks loa andmise üle otsustamisel on riigi peaprokuröri või tema määratud prokuröri õigus tutvuda kaitsetoimiku ja muu käesoleva seaduse § 10 alusel kogutud teabega, vestelda kaitstavaga ja taotluse esitanud menetlejaga, nende perekonnaliikmete või lähedastega. Võimaluse korral küsitakse kaitselepingu sõlmimise kohta arvamust asjaomaselt kriminaalmenetluse seaduslikkuse ja tulemuslikkuse eest vastutavalt prokurörielt.

(3) Kaitselepingu sõlmimiseks loa andmise üle otsustamisel lähtutakse muuhulgas sellest:

- 1) kuivõrd reaalne on õigusvastaste mõjutuste oht, mis ähvardab kaitstavat seoses tema osalemisega kriminaalmenetluses;
- 2) kas ei ole muid, vähem ressursse nõudvaid võimalusi või kaitseabinõusid kaitstava turvalisuse tagamiseks;
- 3) kas kaitstava antud tõendid on vajalikud kriminaalmenetluse seisukohast ja kas nende olulisus on vastavuses kaitseabinõude kohaldamiseks kuluvate ressurssidega.

(4) Riigi peaprokuröri või tema määratud prokuröri on õigus teha kaitselepingu projektis muudatusi, samuti teha tunnistajakaitset teostavale asutusele ülesandeks koguda täiendavat informatsiooni määratud tähtaja jooksul.

§ 13. Tunnistajakaitse taotluse menetluse lõpetamine

Tunnistajakaitse asutus lõpetab tunnistajakaitse taotluse menetluse:

- 1) käesoleva seaduse § 7 lõikes 2 nimetatud isiku suhtes, kui ta keeldub kaitseks nõusolekut andmast;
- 2) kui kaitstav loobub varem antud nõusolekust;
- 3) kui riigi peaprokurör või tema määratud prokurör keeldub kaitselepingu sõlmimiseks luba andmast;
- 4) kaitstavaga kaitselepingu sõlmimisel;
- 5) kaitstava surma korral.

§ 14. Kaitsleping

(1) Kaitslepinguga võtab kaitstav vabatahtlikult kohustuse allutada end kaitseabinõudest tulenevatele piirangutele ning tunnistajakaitset teostav asutus kohustuse tagada kaitstava või tema perekonnaliikmete või lähedaste kaitstus õigusvastaste mõjutuste eest.

(2) Kaitsleping sõlmitakse kaitstava või tema seadusliku esindaja või eestkostetasutuse ja tunnistajakaitset teostava asutuse juhi või tema volitatud ametniku vahel.

(3) Kaitsleping jõustub poolte allkirjutamise hetkest.

(4) Kaitsleping sätestab:

- 1) rakendatavad kaitseabinõud ja nendega kaasnevad kaitstava või tema perekonnaliikmete või lähedaste kohustused;
- 2) tunnistajakaitset teostava asutuse kohustused seoses kaitstava elukondlike probleemide lahendamise ja tema õiguste realiseerimise ning kohustuste täitmisele kaasaaitamisega;
- 3) kaitstava kohustuse teha kuni kriminaalmenetluse lõpuni koostööd õiguskaitseorganitega;
- 4) kaitstava kohustuse hoida kõik temale teadaolevad ning tulevikus teatavaks saavad kaitse kohaldamist puudutavad asjaolud saladuses seni, kuni nende avalikustamiseks ei ole saadud vastavat luba teiselt lepingupoolt;
- 5) kaitstava õiguse saada põhjendatud ulatuses teavet tema suhtes kohaldatavate kaitseabinõude kohta;
- 6) kaitstava õiguse esitada põhjendatud kaebusi tunnistajakaitset teostava asutuse ametnike tegevuse peale järelevalvet teostavale asutusele;
- 7) tunnistajakaitset teostava asutuse õiguse lõpetada kaitsleping seoses lepingutingimuste olulise rikkumisega kaitstava poolt;
- 8) lepingu muutmise ja lõpetamise tingimused;
- 9) kaitseabinõude lõpetamise korra.

(5) Kaitslepingu tingimustega hõlmatud kaitstava pereliikmetelt või lähedastelt on vaja saada tunnistajakaitse kohaldamiseks kirjalik nõusolek, mis lisatakse kaitslepingule.

(6) Kaitslepingu vorm kehtestatakse siseministri määrusega.

§ 15. Kaitslepingu muutmine

Riigi peaprokurör või tema määratud prokurör annab loa muuta kaitslepingu tingimusi järgmistel juhtudel:

- 1) kaitstava, tema perekonnaliikmete või lähedaste suhtes kaitseabinõude muutmise korral;
- 2) kaitstava perekonnaliikmete või lähedaste suhtes kaitseabinõude kohaldamise lõpetamise korral.

§ 16. Kaitslepingu lõpetamine

(1) Kaitsleping lõpetatakse:

- 1) reaalse õigusvastaste mõjutuste ohu äralangemisel;
- 2) kaitstava vaba tahte alusel;
- 3) kaitstava seadusliku esindaja või eestkostetasutuse kirjalikul taotlusel, kui kaitsleping sõlmiti käesoleva seaduse § 9 lõikes 2 sätestatud juhtudel ja kui kaitstav on kaitslepingu lõpetamise ajal piiratud teovõimega;
- 4) kui kaitstav rikub oluliselt kaitslepinguga sätestatud kohustusi;
- 5) kaitstava surma korral.

(2) Kaitsleping lõpetatakse Riigiprokuratuuri loal, välja arvatud käesoleva paragrahvi lõike 1 punktides 2, 3 ja 5 sätestatud juhtudel.

(3) Kaitslepingu lõpetamisel käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 3 sätestatu alusel küsitakse piiratud teovõimega isikult lõpetamise kohta arvamust, arvestades piiratud teovõimega isiku arusaamisvõimet. Otsuse leping lõpetada või mitte võtab vastu riigi peaprokurör või tema määratud prokurör.

(4) Kaitslepingu lõpetamine käesoleva paragrahvi lõike 1 punktides 1 ja 4 sätestatu alusel ei ole lubatud varem kui viie ööpäeva möödumisel kaitstavale kirjaliku teatise esitamisest.

§ 17. Tunnistajakaitse kohaldamine välisriigi pädeva asutuse või rahvusvahelise organisatsiooni taotlusel

(1) Tunnistajakaitset teostav asutus alustab tunnistajakaitse menetlust välisriigi pädeva asutuse või rahvusvahelise organisatsiooni taotlusel vastavalt sõlmitud välislepingutele. Tunnistajakaitse kohaldamiseks välisriigi või rahvusvahelise organisatsiooni kaitstava suhtes Eesti Vabariigi territooriumil sõlmitakse pädevate asutuste vahel eraldi leping iga välisriigi või rahvusvahelise organisatsiooni kaitstava kohta.

(2) Välisriigi või rahvusvahelise organisatsiooni kaitstava suhtes tunnistajakaitse kohaldamiseks sõlmitav leping esitatakse tunnistajakaitset teostava asutuse juhile, kes annab nõusoleku lepingu sõlmimiseks või keeldub sellest viie tööpäeva jooksul, alates vastavasisulise taotluse saamisest.

(3) Välisriigi pädeva asutuse või rahvusvahelise organisatsiooniga sõlmitavas lepingus peavad sisalduma vähemalt:

- 1) lepingupoolte õigused, kohustused ja vastutus;
- 2) rakendatavad kaitseabinõud;
- 3) kaitstava õigused, kohustused ja vastutus;
- 4) kaitstavale tehtavate kulutuste lubatud suurus ja nende tunnistajakaitset teostavale asutusele hüvitamise kord;
- 5) kaitstava poolt tekitatud lepinguvälise kahju hüvitamise kord;
- 6) kaitstava ühest riigist teise ümberasumisega seonduv;
- 7) lepingu kehtivuse tähtaeg;
- 8) lepingu muutmise ja lõpetamise alused ning tingimused;
- 9) lepingu lisana kaitstava kirjalik kinnitus selle kohta, et ta on teadlik oma õigustest ja kohustustest ning muudest teda puudutavatest lepingupunktidest, samuti lepingu rikkumise tagajärgedest.

(4) Välisriigi pädeva asutusega või rahvusvahelise organisatsiooniga sõlmitud lepingu ära kiri edastatakse Riigiprokuratuurile.

(5) Välisriigi või rahvusvahelise organisatsiooni kaitstava suhtes kaitse sobivuse kokkuvõtet ei koostata ning välisriigi või rahvusvahelise organisatsiooni kaitstava ja Eesti Vabariigi tunnistajakaitset teostava asutuse vahel kaitselepingut ei sõlmita.

§ 18. Tunnistajakaitse kaitseabinõud

(1) Tunnistajakaitse kohaldamisel kasutatakse järgmisi kaitseabinõusid:

- 1) kaitstava isiku ja tema vara füüsiline kaitse;
- 2) kaitstavale enesekaitsevahendite võimaldamine;
- 3) kaitstavale uute sidevahendite või nende numbrite võimaldamine;
- 4) transpordivahendite uute registreerimistunnuste võimaldamine;
- 5) kaitstavale uue elu-, töö- või õpingukohta võimaldamine;
- 6) kaitstava varjatult üleviimine ohutusse paikkonda või asukohta;
- 7) isiku välimuse muutmine plastilise operatsiooni tegemisega;
- 8) kaitstavale uue identiteedi loomine;
- 9) muud kaitseabinõud.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud kaitseabinõusid võib kohaldada nii eraldi kui ka kombineeritult.

(3) Tunnistajakaitse kaitseabinõude kohaldamisel on tunnistajakaitset teostaval asutusel õigus teha jälitustoiminguid kooskõlas jälitustegevuse seadusega.

(4) Kaitselepingus nimetatud kaitseabinõu kohaldamiseks vajalikud dokumendid annab välja ning andmekogudes ja registrites vajalikud muudatused teeb tunnistajakaitset teostava asutuse juhi põhjendatud avalduse alusel haldusorgan või juriidiline isik, kelle pädevuses on vastavat liiki dokumendi väljaandmine või andmekogus muudatuse tegemine.

§ 19. Tunnistajakaitsega seotud teave

Tunnistajakaitse alla võtmise otsustamiseks ja tunnistajakaitse kohaldamisel kogutud teavet ning muid tunnistajakaitse kohaldamisega seonduvaid materjale säilitatakse kaitsetoimikutes. Kaitsetoimik avatakse iga kaitstava kohta eraldi. Toimiku pidamise ja säilitamise korra kehtestab siseminister määrusega.

IV. peatükk RAKENDUSSÄTTED

§ 20. Riigisadaluse seaduses (RT I 1999, 16, 271; 2004, 54, 387) tehakse järgmised muudatused:

1) paragrahvi 5 punkti 17 täiendatakse pärast sõna «Kaitsepolitsei ameti» sõnadega «ja Keskkriminaalpolitsei tunnistajakaitse struktuuriüksuse»;

2) paragrahvi 6 täiendatakse punktiga 9¹ järgmises sõnastuses: «9¹) Keskkriminaalpolitsei tunnistajakaitse struktuuriüksuse poolt jälitustegevuse käigus kogutud teave. Seda teavet sisaldav teabekandja salastatakse 25 aastaks.»;

3) paragrahvi 6 täiendatakse punktiga 13¹ järgmises sõnastuses: «13¹) Keskkriminaalpolitsei tunnistajakaitse struktuuriüksuse struktuur, allüksustele pandud ülesanded ja allüksuste teenistujate konkreetsed tööülesanded, eelarve kulude ja investeeringute mis tahes liigendus. Seda teavet sisaldav teabekandja salastatakse 50 aastaks.»;

4) paragrahvi 7 täiendatakse punktiga 9 järgmises sõnastuses: «9) tunnistajakaitse kohaldamise meetodid ja taktika, samuti tunnistajakaitse kaitseabinõude kohaldamine ning sellekohane teave. Seda teavet sisaldav teabekandja salastatakse 75 aastaks. Salastatus kustub, kui tunnistajakaitse all olnud isiku surmast on möödunud 20 aastat, kuid mitte vähem kui 50 aastat teabekandja salastamisest arvates.»;

5) seadust täiendatakse §-ga 25¹ järgmises sõnastuses: «§ 25¹. **Kaitstava juurdepääs riigisadalusele**

Isikul, kelle suhtes kohaldatakse tunnistajakaitse kaitseabinõusid tunnistajakaitse seaduse järgi, on õigus juurdepääsuks enda kaitset puudutavale riigisaladusele ilma juurdepääsuloata ja julgeolekukontrolli läbimata ulatuses, mis on vältimatult vajalik. Nimetatud isikuid teavitatakse käesoleva seaduse §-s 14 sätestatud kohustustest.»

§ 21. Jälitustegevuse seaduses (RT I 1994, 16, 290; 2004, 87, 593) tehakse järgmised muudatused:

1) paragrahvi 7 senine tekst loetakse lõikeks 1 ja paragrahvi täiendatakse lõikega 2 järgmises sõnastuses:« (2) Jälitusametuse õiguste teostamiseks vajalikud dokumendid annab välja ning vajalikud muudatused andmekogudes ja registrites teeb jälitusametuse juhi või tema volitatud ametniku põhjendatud avalduse alusel haldusorgan või juriidiline isik, kelle pädevuses on vastavat liiki dokumendi väljaandmine või andmekogus muudatuste tegemine.»;

2) paragrahvi 9 lõiget 1 täiendatakse punktiga 7¹ järgmises sõnastuses:« 7¹) tunnistajakaitse teostamiseks teabe kogumise vajadus;»;

3) paragrahvi 10 lõiget 1 täiendatakse punktiga 3¹ järgmises sõnastuses:« 3¹) tunnistajakaitset teostava ametniku juhi või tema volitatud ametniku taotlus;»;

4) paragrahvi 10¹ lõikes 4 asendatakse sõnad «punktides 1–3» sõnadega «punktides 1, 2, 3 ja 7¹»;

5) paragrahvi 11 lõiget 2 täiendatakse punktiga 3¹ järgmises sõnastuses:« 3¹) tunnistajakaitse kaitselepingu lõpetamisest;»;

6) paragrahvi 11 lõikes 4 asendatakse sõnad «punktides 1–3» sõnadega «punktides 1, 2, 3 ja 7¹»;

7) paragrahvi 12 täiendatakse lõikega 3¹ järgmises sõnastuses:« (3¹) Keskkriminaalpolitsei tunnistajakaitse struktuuriüksusel on tunnistajakaitse teostamisel õigus lisaks käesoleva paragrahvi 1. lõikes sätestatud teostada järgmisi jälitustoiminguid:

1) posti- või telegraafisaadetise varjatud läbivaatust;

2) tehniliste sidekanalite kaudu edastatava teabe või muu teabe salajast pealtkuulamist, vaatamist või salvestamist.»;

8) seadust täiendatakse paragrahvi 13² järgmises sõnastuses:« **§ 13². Kohtu luba tunnistajakaitse teostamisel jälitustoimingu tegemiseks**

(1) Käesoleva seaduse § 12 3¹. lõikes nimetatud jälitustoimingute tegemiseks annab loa Tallinna Linnakohtu esimees või tema määratud kohtunik riigi peaprokuröri või tema määratud prokuröri põhjendatud kirjaliku taotluse alusel.

(2) Kohtunik vaatab esitatud taotluse viivitamata läbi ja annab loa või keeldub põhjendatult selle andmisest oma määrusega.

(3) Käesolevas paragrahvis nimetatud loa jälitustoimingu tegemiseks võib kohus anda kuni kaheks kuuks ja seda võib riigi peaprokuröri või tema määratud prokuröri taotlusel pikendada korraga kahe kuu võrra.

(4) Edasilükkamatutel juhtudel võib käesoleva seaduse § 12 3¹. lõikes nimetatud jälitustoiminguid teha Keskkriminaalpolitsei juhi või tema määratud ametniku määruse alusel ilma kohtuniku loata. Tehtud jälitustoimingust teatab riigi peaprokurör või tema määratud prokurör viivitamata kohtunikule, kes otsustab jälitustoimingu lubatavuse või jälitustoimingu jätkamiseks loa andmise määrusega.»;

9) paragrahvi 19 lõikes 2 asendatakse sõnad «punktides 1–3» sõnadega «punktides 1, 2, 3 ja 7¹».

§ 22. Kriminaalmenetluse seadustiku (RT I 2003, 27, 166; 2004, 56, 403) § 67 täiendatakse lõikega 6 järgmises sõnastuses:

« (6) Tunnistaja turvalisuse tagamiseks võib tunnistajale tema anonüümseks muutmise tõttu kohaldada tunnistajakaitse seaduses sätestatud.»

Riigikogu esimees Ene ERGMA